

Medlem vistnok meget godt selv kan forstaa. Her er ikke Tale om at lave Gendarmer paa anden Maade, her er Tale om at fremme et Spørgsmaal, som har været paa Bane i mange Aar, og som blev behandlet i den Lov, vi for ti Aar siden fik fremlagt af Regeringen, nemlig Lovforslaget om Domsmagtens Ordning. Det er dette, jeg er gaaet ud fra, og det er derfor, jeg har søgt at tilvejebringe et Lovforslag, som kunde hjælpe i denne Retning, og hvorved denne forhadte Lov om Gendarmerne blev overflødiggjort. Men jeg har i hvert Fald lært saa meget i Dag, at denne Lov paa ingen Maade er overflødig eller kan taale at falde bort, uden at vi faae Noget i Stedet, det er vist. Jeg skal ikke komme ind paa disse forskjellige Anker, der ere gjorte mod Lovforslaget, da jeg haaber, det kommer i Udvalg. Kun var der en æret Taler, som fremkom med nogle hoist mærkelige Bemærkninger. Det var den ærede 3die Landssthingsmand for 1ste Kredts (Blom). Det var med Hensyn til det Punkt, at Lovforslaget gaar ud paa, at det påtænkte Politikorps skal være et væbnet Korps. Det ærede Medlem sagde, at han paa ingen Maade vilde give sin Stemme til eller vilde kunne finde sig i, at der i Staten fandtes et væbnet Korps, som ikke stod under Krigsministeriet, som ikke stod under militær Lov og militær Kommando. Spørgsmaalet er jo nu først: hvad forstaa man ved et væbnet Korps? Tanken her har naturligvis ikke været, at disse Politibetjente skulle væbnes som en Infanterist. Vi have jo allerede væbnet Politii; Kjøbenhavns Politii er bevæbnet med Stave og Revolvere; det kalder jeg Bevæbning, og Tanken med et væbnet Politii har været, at de skulle have en Sabel og en Revolver, eller hvorledes nu Justitsministeren vil bestemme det, men at et saadant Korps ikke skulde kunne bestaa i Staten, uden at det skulde staa under Krigsministeriet eller under militær Kommando, tror jeg ikke, man kan sige. Vi have flere bevæbnede Korps, saaledes Politikorps i Provindsbyerne; de ere bevæbnede med Sabler og Geværer, og de staa ikke under Krigsministeren, men under Politimesteren, og jeg har aldrig hørt tale om Ulemper deraf. I gamle Dage var der Borgervæbningerne, der ogsaa vare bevæbnede med store Geværer, og som heller ikke hørte under Krigsministeriet. Det ærede Medlem mente, at saadanne Korps vilde være rent pildfarne, naar de ikke havde militære Befalingsmænd, naar de bleve samlede, men det ærede Medlem maa huske, at her ikke er Tale om et samlet Korps, men om Ansættelse af Politibetjente. Man lægger for megen

Bægt paa Ordet Korps. Her er kun Tale om, at Justitsministeren omkring i Jurisdiktionerne skal ansætte en Del Politibetjente, og for at man kan have en Mand, der, naar man i enkelte Tilfælde vil samle flere af dem, kan kommandere dem, ansættes der en Politiiinspektør i hvert Amt, men i Reglen ville disse Politibetjente være ene; de ville aldrig komme sammen, undtagen naar man i enkelte Tilfælde har Brug for nogle flere, saaledes som der staa i Lovforslagets § 4. I saa Fald kunne Enkelte afgives til en anden Jurisdiktion, og kommer der saa 5—6 eller 10—12 sammen, er Inspektøren der, og det er al den Kommando, der behøves. Jeg tror ikke, at man kan kalde det et militært Korps, naar ikke noget Menneske faar det at se samlet i dets Helhed; det er Betjente, der ansættes omkring i Landet, og der blive de, og for at styre dem er en Politiiinspektør i hvert Amt og en Politichef mere end tilstrækkelig. Det ærede Medlem siger, at det vil være en Parodi af et Korps. Ja, ganske vist, vilde man samle de 500 Mand og lade dem gjøre Evolutioner, er en Politiiinspektør i hvert Amt og en Politichef for lidt, men det vil aldrig finde Sted. En Del af dem ville komme sammen ved enkelte Leiligheder, hvor der vil udtræves Politiaffistance, f. Ex. ved Markeder eller større Forsamlinger, men vel at mærke, de kunne der gaa paa deres Ben, og Meningen er ikke, at de, naar de komme til et Marked for at holde Orden, skulle ride omkring paa Markedet. Nei, man sender Bud og faar et Par Betjente til Assistance fra en Nabojurisdiktion, og de gaa paa deres Ben. Den Indvending, at der skulde være en særlig Lovgivning for dem, naar de ikke ere undergivne Militærlovgivningen, forstaaer jeg ikke. Men jeg tror, at man kan tage den Sag ganske simpelt og sige, det er nogle Politibetjente med Sabel ved Siden. Naar vi tog Sabeln fra dem, vilde det ærede Medlems Indvending falde fuldstændig bort, og jeg kan ikke indse, at den Omstændighed, at de faae en Sabel eller en Politistav og en Revolver, kan gjøre, at de skulle betragtes i alle Henseender som et militært Korps. Jeg er gammel Politimester og kan tale med derom, vi ville være saare fornøiede, naar vi i Jurisdiktionerne faae en 2, 3, 4 Stykker af den Slags, der bevæbnes, og de Mennesker kan Politimestrene virkelig meget godt kommandere. Naar min ærede Medforslagsstiller og jeg have foreslaaet en Inspektør i hvert Amt, ligger det nær, at det maa være en, som i enkelte Tilfælde kan føre en Slags Kommando og have noget Tilsyn med disse Betjente, og